

PRAKTIJKBOEK NATUURFOTOGRAFIE

PRAKTIJKBOEK NATUURFOTOGRAFIE

MET DE DIGITALE SPIEGELREFLEXCAMERA

Ronald Wilfred Jansen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Praktijkboek Natuurfotografie is
een uitgave van RWJ-PUBLISHING

Druk: Pumbo

© 2013 Ronald Wilfred Jansen

ISBN : 9789490482046
NUR : 412/473

INLEIDING

WELZIEN EN VEILIGHEID

VOORDELEN VAN DIGITALE FOTOGRAFIE

AANDACHTSPUNTEN DIGITALE CAMERA

AANDACHTSPUNTEN LENZEN

OVERIGE ACCESSOIRES

DE VOORBEREIDING

DIVERSIVITEIT IN DE NATUUR

WILDFOTOGRAFIE

MACROFOTOGRAFIE

LANDSCHAPSFOTOGRAFIE

FOTOGRAFEREN IN HET BUITENLAND

(ONDER)WATERFOTOGRAFIE

ONDERHOUD

NABEWERKING

PRESENTATIE

FOTOGRAFISCHE BEGRIPPEN

WILDTERMINOLOGIE

NUTTIGE BRONNEN

SLOTWOORD

RWJ_08-09-25_773

Edelhert

Nationale Park
de Hoge Veluwe

25-09-2008

400 mm 1/640 sec F7.1 ISO 250

Telelens

Tijdens de bronst voeren de boswachters appels aan de edelherten. De edelherten komen dan dichtbij en storen zich niet erg aan de horde fotografen die aan de kant van de weg staan. De rare blik in zijn ogen verraadt dat het edelhert druk met de bronst is.

INLEIDING

Dit boek is bestemd voor de bezitter van een digitale spiegelreflexcamera die de basisvaardigheden van natuurfotografie wil leren en goede natuurfoto's wil maken.

Natuurfotografie is mooi werk. Toen ik pas begon met natuurfotografie dacht ik niet dat ik een edelhert kon fotograferen. Een ervaren natuurfotograaf bracht mij op het juiste spoor. Ik ging voor het eerst in een schuiltentje zitten langs een bospad op de Veluwe. Ik voelde mij wat onwennig, maar gaandeweg leerde ik dat geduld loont. Na lange tijd lukte het mij om een edelhert te fotograferen. Dat gaf veel voldoening.

Ik las veel over de natuur en fotografie. Geleidelijk aan breidde ik mijn ervaring uit. Ik volgde cursussen over wildbeheer en natuurfotografie. Ik sloot mij aan bij een fotoclub en ging regelmatig op stap met andere natuurfotografen. Maar het meest heb ik geleerd over natuurfotografie door het zelf te doen. Ervaring is uiteindelijk doorslaggevend. Om goede natuurfoto's te maken is bovendien aanleg, geduld, doorzettingsvermogen, goede apparatuur en kennis van dieren, planten en hun leefomgeving nodig. Het struinen door de natuur, maar ook het stilzitten in een schuiltentje vraagt een redelijke fysieke conditie.

Ik wil u deelgenoot maken van mijn jarenlange ervaring die ik als natuurfotograaf heb opgedaan. Iedere natuurfotograaf ontwikkelt zijn eigen interesses en wijze van fotograferen en past zijn apparatuur hierop aan. Fotografie is een individuele hobby. Daarom is het ook prettig uw foto's met anderen te kunnen delen. Het is nuttig om contact te houden met andere natuurfotografen om ervaringen te delen en fotovakbladen door te lezen. Hoewel de basisprincipes van de fotografie niet wezenlijk veranderen, wijzigt de techniek van de fotografie zich in een snel tempo. Kijk maar naar de opkomst van de digitale fotografie.

In een ver verleden toen onze voorouders nog moesten jagen om in hun levensonderhoud te voorzien, bestond reeds de behoefte om dieren af te beelden. Denk maar aan de grotschilderingen van Lascaux. Reuzenherten hebben plaatsgemaakt voor edelherten. Maar nog altijd bestaat bij velen de behoefte om contact met de natuur te hebben.

Vanaf de 19^e eeuw ontwikkelde de techniek zich snel. In 1861 maakte James Maxwell (1831-1879) met drie kleurfilters de eerste echte kleurenfoto. Omstreeks 1870 werd een begin gemaakt met het fotograferen van dieren in een dierentuin. De geringe lichtgevoeligheid van de fotografische plaat vergde dat de dieren onbeweeglijk werden gemaakt door een lange, scherpe toon op een fluit, waardoor ze letterlijk voor enkele seconden verstijfden.

Eadweard Muybridge (1830-1904) was een naar de VS uitgeweken Britse fotograaf. Via een ingewikkelde proefopstelling met 24 snelle fotoestellen liet hij zien dat een paard tijdens de galop helemaal los van de grond komt. Muybridge was de eerste die foto's maakte waarbij de belichtingstijd maar een fractie van een seconde duurde. Tot dan toe was de belichtingstijd niet korter dan een paar seconden. Zo kon hij dus onbewogen foto's maken van het paard. Muybridge was ook de eerste fotograaf die een mechanische snelwerkende sluiters gebruikte.

In 1876 hoorde Etienne-Jules Marey (1830-1904) van de fotografische opnamen van Muybridge. Het moest mogelijk zijn, dacht hij, een apparaat te construeren dat de 24 fotoestellen van de Brit verving en toch evenveel opeenvolgende bewegingsmomenten vastlegde. Na veel experimenteren vond hij in 1884 de chronofotograaf uit, ook wel fotografisch geweer genoemd, waarmee hij honderd momentopnamen per seconde maakte.

RWJ_08-07-14_664

Konikpaarden

Spaarbankbos, Hoogeveen

14-07-2008

85 mm 1/50 sec F8.0 ISO 400

Standaardlens

Natuurfoto's waar ook dierengedrag tot uiting komen overstijgen de pure registratie. Deze Konikpaarden zijn elkaar aan het verzorgen.

Ook de- in vele ogen geheimzinnige- onderwaterwereld heeft men al vanaf het moment dat men onder water iets kon zien, getracht vast te leggen. Die geheimzinnigheid ligt eigenlijk meer in het feit dat deze wereld voor velen onbereikbaar is, dan in het feit dat er echt iets geheimzinnigs aan zou zijn. Die onbereikbaarheid op zich is echter al voldoende reden om anderen te laten meegenieten van de schoonheid die zich onder water voordoet.

Degene die als vader van de onderwaterfotografie wordt beschouwd, is Louis Boutan (1859-1934). Hij maakte in de periode van 1893 tot 1900 als helmduiker de eerste herkenbare wateropnamen. Ook hij had te kampen met erg licht ongevoelig materiaal dat belichtingstijden tot dertig minuten vergde.

In 1907 maakte Emile Gromier (1877-1972) opnamen van dieren tijdens een Afrikaanse safari. In diezelfde tijd maakte de beroemde Engelse fotograaf Oliver G. Pike (1877-1963) belangrijke opnames van vogelgedrag. Hij was de eerste die de natuurfotografie als vak ging uitoefenen. Het was een heroïsche tijd; om zijn doel te bereiken moest de fotograaf de zware en omvangrijke apparatuur op zijn rug torsen over steile wegen en eenzame hoogten.

Gaandeweg werd de apparatuur veel minder zwaar. De productie van de Leica kleinbeeldcamera's (opnameformaat van 24 bij 36 mm) begon in 1924 en in die tijd was dit een enorme revolutie op fotografiegebied. Met de camera zijn close-up opnamen te maken. Na vele tussenstadia hebben de 40.000 oude rotstekeningen plaatsgemaakt voor digitale beelden. De traditionele camera, geladen met film (waarvan de chemische eigenschappen veranderen door de belichting) maakte vanaf omstreeks 1985 steeds meer plaats voor de camera met lichtgevoelige elektronische sensoren

Sedertdien hebben Steve Bloom, Jim Brandenburg, Frans Lanting en vele andere beroemde natuurfotografen laten zien dat de rol van de natuurfotograaf steeds groter wordt. De aanhoudende vernietiging van de natuur door de mens en de bedreiging van de vele bijzondere diersoorten spreekt boekdelen. Hun foto's zijn niet alleen om van te genieten, maar herinneren ons er ook aan wat er op het spel staat als we het milieu en het

welzijn van de dieren waarmee we deze planeet delen, verwaarlozen. Iedereen die aan natuurfotografie doet zal merken dat de vrijheid waarin dieren leven beperkt is. Natuurfotografie speelt zich af op cultuurgronden en particuliere gronden die zijn omgeven door wegen en huizen. In mijn woonomgeving Drenthe is ook steeds meer de invloed van de verstedelijking merkbaar. Overal verschijnen ondermeer bungalows. Veel natuurgebieden raken steeds meer versnipperd. Ook buiten Nederland, zoals in de Afrikaanse reservaten, is de mens niet meer vrij, laat staan dieren en planten.

Voor iedereen die zich intensief met natuurfotografie gaat bezighouden, opent zich een nieuwe wereld. Natuurfotografie kan een middel zijn om zich uit de eenzaamheid van de betonnen woondozen te ontworstelen en de natuur te ervaren. Op den duur ontstaat misschien de behoefte om op een meer professionele wijze aan de slag te gaan. Ik zal daarom ook aandacht besteden aan zaken als stockbureaus en Fotostation Pro.

De mogelijkheid om van natuurfotografie een goed betaald beroep te maken is erg klein. Dit is slechts voor weinigen weggelegd. Geld mag echter niet de drijfveer zijn om zich met natuurfotografie bezig te houden. Uit het oogpunt van natuurbeheer en educatie bestaat er behoefte aan natuurliefhebbers die ook goed kunnen fotograferen. Ik zal dan ook aandacht besteden aan het lidmaatschap van natuurverenigingen. De natuurfotograaf heeft ook behoefte van anderen te leren en zijn ervaringen met anderen te delen. Daarom bespreek ik ook fotocclubs. Natuurfotografie beperkt zich niet tot exotische oorden. Er zal dan ook vooral aandacht worden besteed aan natuurfotografie in Nederland. Zelfs een tuinvijver zit vol leven.

Natuurfotografie levert onbebloede trofeeën op die zijn verworven na veel inzet om plant en dier en zijn leefomgeving te leren kennen en kan een bijdrage leveren in het terugwinnen van het vertrouwen tussen mens en dier. Als gevolg van het jagen van de mens op dieren, zijn dieren wantrouwend geworden. Alleen selectieve jacht uit oogpunt van beheer is nodig. Ik ben tegenstander van plezierjacht; het schendt het laatste stukje vertrouwen van veel dieren. Iemand die fotografeert zoekt contact met een dier op basis van gelijkwaardigheid.

WELZIJN EN VEILIGHEID

Een natuurfotograaf wil graag een esthetisch verantwoorde foto maken. Belangrijker dan het maken van een goede natuurfoto, is echter het tonen van respect voor de natuur. Sommige beroepsfotografen, die erg gevoelig zijn voor de commercie, overtreden bepaalde grenzen. Het is helaas zo dat er natuurfotografen zijn die rustgebieden betreden, zonder dat ze hiervoor toestemming hebben. Ook zijn er 'natuurfotografen' die lid zijn van een natuurvereniging en zich ondertussen schuldig maken aan ongeoorloofde plezierjacht. Of die foto's manipuleren om ze zo te verkopen. Foto's van edelherten die gemaakt zijn in Denemarken worden gepresenteerd als ware deze foto's gemaakt op de Veluwe.

Rustgebieden zijn er niet voor niets. Soms lijkt het of wild over een groot leefgebied beschikt. Maar veel natuur is versnipperd. Overal lopen wandelpaden. De rust wordt verstoord door recreanten, verkeer, mountainbikers en motorcrossers. Overal is bebouwing. Jagers, stropers, militairen en het vliegverkeer veroorzaken vaak veel stress onder de dieren.

De tijd dat Nederland relatief dun bevolkt was en wouden, moerassen en water het land domineerden ligt reeds eeuwen achter ons. Veel natuurlijk leefgebied is al aangetast. Door ontginningen, wegeaanleg en bouwactiviteiten. In rustgebieden wordt zeldzame flora vernield. Rustgebieden zijn plekken, waar het wild zich nog min of meer kan terugtrekken.

Alleen na toestemming van de terreinbeheerder is het toegestaan om zich buiten de paden te begeven. Belangrijk is hierbij vooral of de persoon betrouwbaar is en zich fatsoenlijk gedraagt

RWJ_08-06-05_415

Steenuil

Kerkenveld,
particulier

05-06-2008

150 mm 1/100 sec F 7.1 ISO 200

Macrolens

Deze jonge steenuil plaats ik in de hand van de eigenaar van het steenuilennest. Zo krijgt de kijker een idee hoe klein de steenuil nog is en vertelt de foto iets over steenuilenbescherming.

Mensen die zich bezighouden met een combinatie van natuurfotografie, studie, inventariseren van dieren en planten en lid zijn van een natuurvereniging krijgen onder bepaalde condities toegang tot natuurgebieden die buiten de gangbare paden liggen. Het is immers niet de bedoeling dat de mens het zicht op de omringende natuur kwijt raakt.

Fotografie is een belangrijk middel om dieren in hun leefmilieu goed te bestuderen. Het zijn vooral de mensen die zich onfatsoenlijk gedragen die de natuur schade berokkenen. Bijvoorbeeld door het gooien van vergiftigd vlees in het bos om roofvogels te doden. Dit vergiftigd vlees wordt ook gegeten door dassen en honden, die hierdoor een pijnlijke dood sterven.

Verderfelijk is ook om bijvoorbeeld vlinders in te vriezen en thuis onder gecontroleerde omstandigheden vast te pinnen en te fotograferen. Het rangschikken van het onderwerp en zijn omgeving mag, maar beschadig hierbij geen zeldzame planten, zoals de zonnedauw.

Ook de eigen veiligheid en die van anderen is belangrijker dan het maken van een mooie foto. De grote zoogdieren die in de Nederlandse bossen lopen blijven wild. Zoals Schotse Hooglanders, edelherten en wilde zwijnen. Op een afstand van circa 15 meter van deze dieren is er geen direct gevaar. Als wild zich bedreigd voelt of jongen heeft dan kan er gevaar ontstaan. Begeef u daarom niet tussen de ouderen en jongeren en blokkeer geen vluchtwegen.

Vooraf in onbekend gebied waar u alleen loopt moet u letten op zandverzakkingen en dergelijke. Kijk zeker niet met een telelens in de zon. Dat is erg gevaarlijk. Uw ogen kunnen dan onherstelbare schade oplopen. Flits niet met een sterke flitser van dichtbij in de ogen van dieren, omdat hun ogen dan beschadigd kunnen worden. Houd minimaal twee meter afstand. Ook lopen in het open veld tijdens onweer kan gevaarlijk zijn. Kijk daarom regelmatig op de buienradar.

VOORDELEN VAN DIGITALE FOTOGRAFIE

Natuurfotografen zijn afhankelijk van de techniek. Mijn eerste camera kocht ik in 1981. De Ricoh 35, een compact camera. Mijn eerste spiegelreflexcamera schafte ik in 1983 aan: de Praktica MTL5. Een degelijke, mechanische camera, gefabriceerd in de voormalige DDR. Na de val van de muur in 1989 nam de kwaliteit van de Praktica camera's sterk af. De Praktica BMS toonde veel gebreken. Een aantal jaren heb ik een Pentax MZ-10 gebruikt.

Ik gebruikte negatief- en diafilm. Negatieven hebben meer belichtingsruimte dan dia's. Mijn voorkeur ging echter uit naar dia's, omdat deze bij een juiste belichting mooier van kleur zijn. Dia's en negatieven moesten worden gescand om hiervan een digitale afbeelding te maken. Een selectie van mijn dia's scande ik met een Dimage Scan Dual III van Minolta. De Dual III is geen professioneel scanapparaat en de scans waren niet geschikt voor drukwerk. De irritante krasjes op de dia's en de stofjes die mee werden gescand, waren met de software van de Dual III moeilijk te verwijderen.

Aanvankelijk was ik allround fotograaf. Zo fotografeerde ik ook met infrarood film. Geleidelijk legde ik mij toe op natuurfotografie. Zo kon ik mijn voorliefde voor de natuur combineren met wandelen en fotograferen. Ik stelde hogere eisen aan mijn apparatuur.

Omstreeks 1995 kwam de digitale fotografie in opkomst. Aanvankelijk had ik weinig vertrouwen in digitale fotografie. Elke verandering roept blijkbaar weerstand op. Van velen hoorde ik dat digitale camera's niet konden tippen aan de resolutie en kwaliteit van dia's. Vooral oudere leden van fotoclubs bleven lang vasthouden aan de analoge fotografie. Gaandeweg bleek dat digitale fotografie veel gebruiksgemak heeft. De traditionele camera gebruikt lichtgevoelige film die tijdens het ontwikkelen door laboratoria beschadigd raakten. Met de digitale fotografie is dat verleden tijd geworden.

De digitale camera legt de beelden vast met lichtgevoelige sensoren en bewaart de informatie in een geheugen. In het geval van film neemt de fotograaf foto's en voltooit hij vervolgens de fotosessie in de veronderstelling dat deze goed is. Met een digitale camera is het mogelijk direct na de opname op het LCD scherm te controleren of de foto goed is gelukt. Wat tot voor kort bij het gebruik van film qua tijd en service normaal was, wordt tegenwoordig onaanvaardbaar gevonden, omdat iedereen zijn foto's direct wil bekijken. Bij een reportage moest de fotograaf voorheen, toen hij nog op negatief werkte, films bij zich hebben van verschillende gevoeligheden, omdat hij van tevoren het licht niet precies kon beoordelen. Meerdere films betekende over het algemeen ook meerdere camera's. Met de digitale fotografie is dat niet meer nodig, omdat de camera zich aanpast aan verschillende lichtomstandigheden. Met een digitale camera is per foto de lichtgevoeligheid in te stellen.

Het digitale beeld wordt snel van de camera rechtstreeks op de computer of met een kaartlezer en een USB kabel overgezet op de computer, harde schijf of printer en maakt latere afhandeling, bewerking of verzending per email van de foto zeer gemakkelijk. Handelingen die vroeger in de donkere kamer werden gedaan, zoals doordrukken en tegenhouden, gebeuren nu in Photoshop.

Dankzij Photoshop hoef ik niet met chemicaliën in de donkere kamer te stoeien. Het inademen van de dampen van de chemicaliën was ongezond en gaf veel rommel. Met Photoshop hoef ik ook geen energie meer te steken in het blinderen van de ramen.

De scherpte van de opnames van de hoge resolutie digitale spiegelreflexcamera benaderen of overtreffen die van standaard negatieven en dia's. Dia's hebben een vlekkelig patroon en weinig detailscherpte op de achtergrond. Digitale beelden laten veel details zien in kleine achtergrondonderwerpen. In het analoge tijdperk haalden kleurcompensatie- en conversiefilters kleurzwemen uit de foto. Deze filters zijn nu niet meer nodig. Veel afdrukcentrales konden vaak de kleurzwemen niet goed uit de analoge foto filteren. Met Photoshop zijn kleurzwemen direct te verwijderen.

Digitale beelden zijn met Nero of een ander programma direct op CD/DVD te branden. Digitale beelden zijn gemakkelijk te kopiëren. Digitale beelden die op een CD/DVD zijn gebrand, zijn makkelijk te verspreiden. Een duplicaat maken van een dia is niet langer nodig. In tegenstelling tot bij dia's zijn duplicaten van digitale beelden net zo goed als de originelen.

Voor exposities brand ik foto's in zware resolutie in TIFF formaat op een CD en laat deze afdrukken.. Een goede fotozaak maakt afdrukken op A-3 formaat van een goede kwaliteit. De digitale beelden kunnen ook via email naar afdrukcentrales worden gestuurd om ze te laten afdrukken. Foto's kunnen thuis worden bezorgd of in de winkel worden opgehaald. Mijn ervaring is dat kleine bestanden die via email worden verzonden minder goede beelden opleveren dan zware TIFF bestanden die op een schijf worden gebrand en worden afgedrukt in een centrale.

Met Photoshop kunt u speciale fotocollages of composities van uw foto's maken. In het analoge tijdperk was het erg arbeidsintensief om met knip en plakwerk en de doka een goede collage te maken. Digitale fotografie levert ook andere voordelen op. Er zijn digitale fotolijsten in de handel, waarop u een soort diashow van foto's kunt laten afdraaien. Leuk voor de huiskamer. Met Frontpage, Dreamweaver of Microsoft Expression Web is een eigen website te maken. Digitale beelden kunnen met Photoshop bewerkt worden en in een website worden gezet. Het geeft veel voldoening dat iedere internetbezitter in de wereld zo uw foto's kan zien. Het internet heeft veel mogelijkheden geschapen om foto's met elkaar te kunnen delen.

Een diaprojector presenteert dia's. Met een beamer is het mogelijk digitale beelden te presenteren. Hierbij is er geen gevaar dat beelden beschadigd raken door de hitte van de projector. De digitale beelden die zonder problemen gekopieerd kunnen worden blijven intact.

Met digitale fotografie heeft u de kwaliteit van de foto's duidelijk meer zelf in de hand.

RWJ_08-06-08_659

Zonnedauw

Terhorsterzand, Drenthe

08-06-2008

150 mm 1/160 sec F8.0 ISO 200

Macrolens

De zonnedauw is een erg klein plantje. De macrolens biedt de mogelijkheid om de kleuren, details en structuren goed te laten zien.

AANDACHTSPUNTEN DIGITALE CAMERA

Sinds 1936 heeft de 35 mm spiegelreflexcamera zich ontwikkeld tot hét professionele handmodel voor de fotografie. De digitale spiegelreflexcamera werkt op precies dezelfde manier als de traditionele spiegelreflexcamera; de combinatie van diafragma en sluitersnelheid bepaalt de belichting. Wezenlijke verschillen zijn dat de film is vervuild voor een chip en dat de foto's op geheugenkaarten worden opgeslagen.

Het is onmogelijk met een mobiele telefoon of een compact camera goede macro-opnamen van vlinders of mooie tele-opnamen van edelherten en reeën te maken. Hiervoor heeft u een goede, digitale spiegelreflexcamera nodig. Bij natuurfotografie is het belangrijk dat kleuren, details en structuren haarscherp worden afgebeeld. Daarom is een kwaliteitslens belangrijk.

De zogenaamde hybride camera's, zoals de Canon Powershot G10, zijn beter dan een compact camera, maar minder goed dan een spiegelreflexcamera. Met een hybride zijn meer zaken handmatig scherp te stellen dan met een simpele compact camera. Ook heeft een hybride vaak een groter zoombereik dan een compact camera. Een groot voordeel van de Digitale Spiegelreflexcamera (DSLR) is: de mogelijkheid tot het wisselen van veel kwaliteitslenzen. De kwaliteit van de lenzen van de hybride camera's is minder.

Sommige hybride camera's beschikken over een sensor van 14,7 megapixels. Echter, het aantal megapixels van een camera zegt niet alles. De sensor van een digitale spiegelreflexcamera is een stuk groter dan die van een compact camera of hybride camera en beschikt over een groot aantal lichtgevoelige cellen, ofwel een hoge resolutie.

Anders dan bij compact camera's bieden DSLR camera's de keuze om bestanden wel of niet te comprimeren. De grotere sensor maakt het mogelijk met hogere filmgevoeligheden (ISO) te werken. Doordat DSLR camera's meer keuzemenu's hebben voor de kleurtemperatuur, is de witbalans (voor een natuurlijke kleurweergave) beter uitgebalanceerd en geven ze een nauwkeurige lezing die wordt uitgedrukt in graden Kelvin.

Bij veel zoekercamera's ziet men door de zoeker in feite iets anders dan de camera zelf. Dit wordt veroorzaakt door het feit dat objectief en zoeker niet op dezelfde plaats of direct achter elkaar liggen, maar meestal een of twee centimeter van plaats verschillen. Naarmate een voorwerp echter dichterbij de camera ligt, veroorzaakt de parallax een groter verschil tussen het zoekerbeeld en de werkelijk te nemen foto. Door gebruik te maken van een DSLR camera lost men het fenomeen parallax op. Doordat de zoeker (bijna) exact toont wat de sensor registreert, treden er geen verschillen op tussen zoekeruitsnede en de werkelijke opname. Het beeld wordt bij de DSLR camera namelijk door een spiegel en een prisma direct in de zoeker geworpen. Wanneer men afdrukt, klapt de spiegel tijdelijk omhoog. DSLR geeft WYSIWYG (What You See Is What You Get).

Soms is bij een DSLR camera de optische beeldzoeker de enige mogelijkheid om een live beeld te zien. Dit is een optisch beeld en geen elektronisch gegenereerd beeld. Lange tijd hebben camerafabrikanten vastgehouden aan het traditionele model met de zoeker waarmee je direct door de lens kunt kijken door middel van de omklapspiegel. Bijna alle fabrikanten leveren nu modellen inclusief 'live view'. Dit betekent dat de LCD (Liquid Crystal Display, elektronisch beeldscherm) nu ook wordt gebruikt om al voor het nemen van de foto het resultaat te kunnen bekijken. De compositie en de technische kwaliteit van de foto kan direct na de opname worden bekeken op het beeldscherm en nog ter plekke kan worden besloten om een ander perspectief voor het onderwerp te kiezen of een ander objectief te gebruiken. Het beeldscherm fungeert als een soort fotoalbum, omdat men de gemaakte foto's ieder moment kan bekijken. Als het resultaat niet bevredigend, kunnen foto's ook weer direct worden verwijderd; iets wat ondenkbaar was bij het gebruik van negatief- of diafilm. Thuis achter de computer kunnen foto's overigens beter beoordeeld